

Når man siger, at man bruger råderummet i dansk økonomi til at lave skattelettelser, så ved vi jo godt, at de, der får mest ud af det, er dem med de højeste indkomster – sådan er det! For mennesker med almindelige lønindkomster i det her land mærker jo den stigende brugerbetaling, der gennemføres under den nuværende regering: Brugerbetalingen på transport er steget under den nuværende regering, brugerbetalingen for at få passet børn er jo eksploderet ude i kommunerne inden for det sidste halvandet år, brugerbetalingen på uddannelse er steget, og der er indført individuel brugerbetaling på efteruddannelse. For almindelige mennesker ender det her altså i, at de går i minus; de har ikke flere penge mellem hænderne af, at de har fået 129 kr. om måneden i skattelettelser, de er jo forsvundet som dug for solen i form af øget brugerbetaling.

Men problemet for samfundsøkonomien er, at råderummet er brugt op, det råderum, vi kunne have brugt til at investere i en periode, hvor vi har høj arbejdsløshed: Vi kunne sætte bygningshåndværkere i gang med at renovere vores børns skoler, vi kunne renovere en lang række ting ude i kommunerne, vi kunne sætte byggeri i gang til de mennesker, der står i kø for at få en bolig. Det er der, uretfærdighederne skabes.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det var på mange måder en god tale, hr. Frank Jensen holdt, med en klar linje, et klart alternativ til regeringen. Så meget desto mere synes jeg, at der er grund til at få afklaret nogle ting omkring den socialdemokratiske politik.

I Information i tirsdags var der en artikel med følgende overskrift: »Lykketoft vil ikke drille Fogh i år«, og indholdet er, at på grund af folkeafstemningen om EU vil Socialdemokraterne undgå de politiske smådrillerier og ufine tacklinger af statsminister Anders Fogh Rasmussen. Jeg går ud fra, at man altid undgår ufine tacklinger og smådrillerier, og derfor kan det her da kun forstås sådan, at man lægger op til, at nu skal man *fred* statsministeren.

Der vil jeg godt spørge: Kan det være rigtig? For mig er det et vigtigt principielt spørgsmål at få afklaret: Hvor har vi Socialdemokraterne i forhold til regeringen? Vil man ligesom på grund af folkeafstemningen stikke hovedet ned og ikke være i opposition til regeringen, eller ønsker man også, selv om der er folkeafstemning, at være i klar opposition til regeringen?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Med al respekt for klummeskrivere og analytikere i den skrevne presse og også den elektroniske presse så er det jo ikke altid, at det, de analyserer sig frem til, er korrekt – selv ikke i Information.

Men jeg bliver nødt til at sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg er helt enig i, at det, der er ved at tegne sig i Folketinget efter den her periode med en borgerlig regering på under 2 år, jo er, at alternativet til den bliver klarere og klarere for hver dag, der går, og vi er helt enige med hr. Holger K. Nielsen i, at det, vi skal gøre i den kommende tid og også i denne her folketings-samling, selvfølgelig er at søge indflydelse under den nuværende regering. Men mulighederne for at gøre det er ikke store; det har vi jo oplevet så sent som i går, hvor vi var hos finansministeren – det var SF også – i forbindelse med den finanslov, der skal forhandles for 2004, og der var ikke meget på bordet, kan man vist rolig sige, da vi var derinde. Jeg går ud fra, at hr. Holger K. Niensens oplevelse var den samme for SF's vedkommende. Så vi kan ikke forvente, at vi kan øve den store indflydelse på indenrigspolitikken under den nuværende regering.

Så søger vi at gøre det på udenrigspolitikken og på den europæiske dagsorden. Det er ikke lykkedes; det lykkedes jo ikke i Iraksagen. Der troede vi, vi var enige med statsministeren og udenrigsministeren – det var vi vel også langt hen ad vejen – om, at vi skulle blive i FN-sporet, men fra den ene dag til den anden sprang statsministeren altså ud her og var på Bushs linje og ikke på den danske linje i FN-sporet.

Så det er heller ikke på udenrigspolitikken, vi alle steder kan øve den rigtige indflydelse på statsministeren. Men vi føler et stort ansvar for den europæiske udvikling, vi føler et stort ansvar for, at Danmark kan føre en europapolitik, der gør, at Danmark kommer tættere og tættere med i samarbejdet på de vigtige felter, der har betydning for danskernes hverdag i Europa.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, men det var altså et citat, det var ikke bare en klummeskriver, der klogede sig; det var et citat fra den socialdemokratiske formand.

Jeg er da glad for svaret her. Jeg må forstå det sådan, at folkeafstemningen ikke betyder ændring i den socialdemokratiske oppositionspolitik; det må jeg forstå. Og jeg må sige, at det me-